

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17, Sector 5,
București, CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336.85.48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.150 / 2015
privind soluționarea contestației depusă de
CN .X. SA din .X.,
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din
cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală
sub nr. A_SLP 940/07.05.2015

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, prin adresa nr..X./04.05.2015, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub **nr.A_SLP 940/07.05.2015**, asupra contestației formulată de **CN .X. SA**, cu sediul social în .X., .X., .X., județul .X., având cod unic de înregistrare fiscală RO.X., înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. .X..

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./09.03.2015 , emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-MC .X./09.03.2015, întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili și are ca obiect suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei** taxa pe valoarea adăugată,
- .X. lei** accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

CN .X. SA figurează, la data depunerii contestației, la poziția nr. .X. din Anexa 1 „*Lista marilor contribuabili care vor fi administrați de DGAMC începând cu data de 1 ianuarie 2015*” aprobată prin OPANAF nr.3661/2014.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F-MC .X./09.03.2015, respectiv 23.03.2015, potrivit ștampilei societății aplicată pe adresa nr. .X./18.03.2015 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, de înaintare a titlului de creanță menționat mai sus, anexată în copie la dosarul cauzei, și de data înregistrării contestației la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili respectiv 21.04.2015, așa cum rezultă din ștampila acestei instituții aplicată pe contestația anexată în original la dosarul cauzei.

Constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92 /2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este învestită să se pronunțe asupra contestației formulate de CN .X. SA.

I. CN .X. SA contestă parțial Decizia de impunere nr.F- MC .X./09.03.2015 emisă de organele de inspecție fiscală ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-MC .X./09.03.2015, precizând următoarele:

Referitor la cele 15 facturi pentru care organele de inspecție fiscală au constatat că CN .X. SA a dedus eronat TVA în sumă de .X. lei, societatea susține că acestea au invocat prevederile art.145 alin.(8) din Codul fiscal, valabil înainte de 01.07.2007, omițând faptul că la data finalizării inspecției fiscale, acest articol avea doar 5 alineate.

Totodată, în Anexa 1.6 “Situția facturilor fără drept de deducere stabilite la control în perioada 01.05.2009-28.02.2014”, coloana Observații conține “Lipsă date identificare – Art.155 alin.5/Lg. 571/2003”, în condițiile în care începând cu 01.01.2013 prin OG nr.15/2013 nu sunt prevăzute informațiile obligatorii pe care trebuie să le conțină o factură pentru a beneficia de dreptul de deducere a TVA, acestea fiind prevăzute la art.155 alin.(19) din Codul fiscal în versiunea consolidată la data de 28.02.2014, data până la care a fost efectuată verificarea TVA, iar raportul de inspecție fiscală nu consemnează că, coloana “Observații” vizează lipsa informațiilor din caseta “Date privind expediția”, aspecte prezentate în timpul discuției finale.

La discuția finală din data de 02.03.2015, societatea a menționat în documentul “Punctul de vedere al contribuabilului” faptul că va

solicita suspendarea inspecției fiscale în vederea clarificării aspectelor constatate în timpul controlului, respectiv adresa având nr..X./02.03.2015 a fost transmisă de către CN .X. SA, pentru operativitate, prin e-mail pe adresa .X.@mfinanțe.ro.

Societatea susține că afirmația organelor de inspecție fiscală din adresa nr..X./18.03.2015, cum că solicitarea a fost formulată la o dată ulterioară încheierii inspecției fiscale este neîntemeiată întrucât “data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul”, iar cele două acțiuni au avut loc în aceeași zi (02.03.2015).

CN .X. SA susține că prin necomunicarea în timpul controlului a aspectelor legate de facturile pentru care nu ar avea drept de deducere a TVA și prin respingerea solicitării de suspendare a inspecției fiscale, i-a fost îngădit dreptul de a face demersuri pentru corectarea facturilor fiscale conform prevederilor pct.81² alin.(3) din Norma metodologică de aplicare a art.159 din Codul fiscal.

Totodată, în ceea ce privește calculul accesoriilor, societatea susține că organele de inspecție fiscală au omis faptul că începând cu data de 01.03.2014 nivelul dobânzii s-a redus de la 0.04% la 0.03% conform pct.14 din OUG nr.8/2014.

Pentru motivele invocate mai sus, societatea consideră că are dreptul la corectarea facturilor conform pct.81² alin.(3) din Norma metodologică de aplicare a art.159 din Codul fiscal, iar accesoriile în sumă de .X. lei sunt calculate fără temei legal potrivit prevederilor pct.14 din OUG nr.8/2014.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F - MC .X./09.03.2015 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, organele de inspecție fiscală ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, au constatat următoarele:

Perioada verificată: 01.05.2009 – 28.02.2014

Organele de inspecție fiscală au constatat că CN .X. SA a dedus eronat TVA în sumă de .X. lei din facturi fiscale care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art.145 și art.155 din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare, conform anexei nr.6 – 1 filă la raportul de inspecție fiscală, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la

dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă CN .X. SA .X. beneficiază de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, în cuantumul menționat mai sus, aferentă unor achiziții de la diverși furnizori, în condițiile în care facturile de achiziție nu respectă prevederile art.155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că CN .X. SA, în perioada iulie 2009 - februarie 2012, a dedus TVA în sumă de .X. lei înscrisă în facturi care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art.145 și art.155 din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare, respectiv nu sunt completate cu toate informațiile pe care trebuie să le conțină în mod obligatoriu o factură.

În drept, art.145 alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată precizează:

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Potrivit prevederilor legale citate, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor în condițiile în care acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Astfel, justificarea acestora ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a efectuat achizițiile.

Iar potrivit art.146 alin.1 lit.a) din același act normativ, în vigoare în perioada 2009 - 2012 :

“Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;[...]”

Potrivit acestor prevederi legale, pentru exercitarea dreptului de deducere pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155.

Astfel, din interpretarea textelor de lege mai sus citate, se reține că legiuitorul a condiționat acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințelor de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

Prin urmare, se reține că aceste cerințe legale trebuie îndeplinite în mod cumulativ, astfel că neîndeplinirea unei cerințe, respectiv îndeplinirea doar a uneia, duce la pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Astfel, potrivit art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunilor, respectiv 2009 - 2012:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;

l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152², la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune.”

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./09.03.2015 și Anexei nr.6 la acesta, se reține că cele 15 facturi emise de diverși furnizori în perioada 27.07.2009 – 06.02.2012, în baza cărora societatea contestatară și-a exercitat dreptul de deducere a TVA, nu îndeplinesc condițiile de formă stipulate de lege, respectiv condițiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Codul fiscal.

De asemenea, organul de soluționare a contestației reține faptul că deși contestă TVA în sumă de .X. lei, CN .X. SA nu aduce niciun argument în susținerea propriei cauze care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, mai mult își însușește această constatare atâta timp cât precizează prin contestație că echipa de inspecție fiscală nu i-a acordat posibilitatea de a corecta facturile în cauză în timpul inspecției fiscale conform pct.81² alin.(3) din Norma metodologică de aplicare a art.159 din Codul fiscal.

Astfel, din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține faptul că prin “*Înștiințare pentru discuția finală*”, înregistrată la CN .X. SA sub nr..X./25.02.2015, echipa de inspecție fiscală a înștiințat societatea că în data de 02.03.2015 ora 11 “*va avea loc discuția finală asupra constatările și consecințelor fiscale, urmare a încheierii inspecției fiscale efectuate în perioada: 04.08.2014 – 02.03.2015 la CN .X. SA .X.*”

Vă informăm că aveți posibilitatea să vă exprimați în scris punctul de vedere cu privire la constatările organelor de inspecție fiscală, în conformitate cu prevederile art.9 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul în care, la data și ora stabilite, nu veți prezenta punctul de vedere asupra constatările, urmează să notificați echipei de inspecție fiscală despre renunțarea la acest drept.”

Totodată, se reține că prin Nota privind inspecția fiscală încheiată la data de 02.03.2015, echipa de inspecție fiscală a adus la cunoștința contribuabilului deficiențele constatate, fapt care rezultă din Capitolul V – “*Discuția finală cu contribuabilul*” al notei, unde s-au consemnat: “*Rezultatele inspecției fiscale generale au fost prezentate reprezentanților legali ai contribuabilului în data de 02.03.2015, orele 11⁰⁰ la sediul CN .X. SA .X., potrivit înștiințării nr..X. din data de 25.02.2015 (anexa nr.8 – 1 filă).*”

Potrivit art. 107 alin.(5) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data încheierii raportului de inspecție fiscală:

“Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept.”

Prin urmare, se reține faptul că data încheierii inspecției fiscale este data de 02.03.2015 ora 11.

Prin “*Punctul de vedere al contribuabilului privind obligațiile fiscale stabilite suplimentar*” emis în data de 02.03.2015 și semnat de administratorul CN .X. SA .X., se precizează: “*în temeiul dispozițiilor art.107 alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în urma discuției purtate cu organele fiscale în legătură cu constatările din timpul desfășurării inspecției fiscale cuprinse în raportul încheiat la societatea CN .X. SA, am următoarele obiecțiuni:*

CN .X. SA va solicita suspendarea inspecției fiscale în vederea clarificării aspectelor consemnate în Nota privind inspecția fiscală încheiată la data de 02.03.2015.”

De asemenea, tot în data de 02.03.2015 ora 4:24 PM societatea a transmis pe adresa de email “.X.@mfinanțe.ro” o solicitare de suspendare a inspecției fiscale, motivat de următoarele:

“1. *Ducerea la îndeplinire a unor măsuri dispuse de către Curtea de Conturi;*

2. *Corectarea unor documente, în conformitate cu prevederile normei metodologice nr. 81² alin.(3) dată în aplicarea art.159 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.”*

Potrivit art.2 lit.f) din OPANAF nr.467/2013 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale: “*Inspecția fiscală poate fi suspendată [...]*

f) la solicitarea scrisă a contribuabilului, ca urmare a apariției unei cauze justificate, confirmată de echipa de inspecție fiscală. Pe parcursul unei inspecții fiscale contribuabilul poate solicita suspendarea acesteia numai o singură dată; [...]

Or, se reține că la data solicitării suspendării, inspecția fiscală era încheiată.

Se reține că prin adresa nr..X./18.03.2015, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a răspuns contribuabilului:

“*În temeiul dispozițiilor art.107 alin.5 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că “Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept”, vă înștiințăm faptul că solicitarea dumneavoastră privind suspendarea inspecției fiscale în curs, exprimată în Anexa 1.10 a Raportului de inspecție fiscală nr..X./09.03.2015, a rămas fără temeii, fiind formulată la o dată ulterioară încheierii acestuia.”*

Având în vedere cele de mai sus, organul de soluționare a contestației nu poate reține în soluționarea favorabilă a contestației argumentele contestatarei.

Prin urmare, având în vedere cele reținute mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, în temeiul art.216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca

neîntemeiată contestația formulată de CN .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr. MC .X./09.03.2015 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

2. Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra modului de calcul al acestora în ceea ce privește cota aplicată.

În fapt, în urma verificării, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de .X. lei, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, începând cu data de 25.08.2009 până la data de 02.03.2015, conform prevederilor art.119 alin.(1) și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, societatea susține că „*echipa de inspecție fiscală a omis faptul că începând cu data de 01.03.2014 nivelul dobânzii s-a redus de la 0.04% la 0.03% prin Art.III, punctul.14 din OUG nr.8/2014 publicată în MO nr.151/28.02.2014. Pe cale de consecință, calculul accesoriilor este eronat*”.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.119 alin.(1) din Ordonanța nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada 2009 - 2010, care prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

și prevederile art.120 alin.(1) din același act normativ, potrivit cărora:

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere, ulterior denumite dobânzi începând cu data de 01.07.2010, iar acestea se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență a obligației de plată și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Începând cu data de 01.07.2010, art 119 alin.(1) și art.120 alin.(1) din actul normativ invocat mai sus, au următorul conținut:

“ART.119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

Art.120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Se reține, de asemenea că pentru perioada 2009 – 30.06.2010 nivelul majorărilor de întârziere a fost de 0,1 %, pentru perioada 01.07.2010 – 30.09.2010 nivelul dobânzilor a fost de 0.05%, astfel cum e prevăzut la art.120 din Ordonanța nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Începând cu data de 01.03.2014, conform ART. III pct.14 din OUG nr.8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare:

“14. La articolul 120, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a anexei la Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC .X./09.03.2015 - „CALCUL ACCESORII TVA FĂRĂ DREPT DE DEDUCERE PÂNĂ LA DATA DE 02.03.2015”, se reține că organele de inspecție fiscală, la calculul obligațiilor fiscale reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, nu au ținut cont, pentru perioada 01.10.2010 – 02.03.2015, de modificarea nivelului dobânzii de la 0.04% la 0.03%.

Prin urmare, având în vedere cele precizate mai sus, organul de soluționare a contestației reține faptul că se impune recalcularea accesoriiilor aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, prin aplicarea cotelor nivelului dobânzii pentru fiecare perioadă în parte.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, în temeiul art.216 alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.6. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, **se va desființa parțial Decizia de impunere nr.F-MC .X./09.03.2015** emisă de către organele de inspecție fiscală ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./09.03.2015, pentru suma de **.X. lei**, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele de inspecție fiscală (printr-o alta echipă decât cea care a întocmit actul de control contestat) să procedeze la recalcularea accesoriilor aferente obligației stabilite suplimentar de plată, încadrarea corectă a acestora având în vedere prevederile legale aplicabile în speță.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în temeiul prevederilor art.216 alin.(1), alin.(3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.1 lit.a) și pct.11.6 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E

1. Respingerea ca neîntemeiată contestația formulată de **CN .X. SA** împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC .X./09.03.2015 încheiată de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**.

2. Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr.F-MC .X./09.03.2015 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./09.03.2015, pentru majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere

contestată, să procedeze la recalcularea acestora în funcție de prevederile legale aplicabile în perioada verificată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL